

staaende i sine andre Paragraffer og Bestemmelser, og navnlig savnede jeg meget i dette nye Udskift til Lov, der foreligger, en Bestemmelse om, at et Landstutteri skulde existere, eller at det Landstutteri, vi engang have, skulde vedblive, om muligt ogsaa med andre Hesteracer. Jeg maa sige ligesom vor ærede Ordfører, at jeg ikke veed, hvad et Stamstutteri skal nytte til, naar det ikke tillige skal være et Landstutteri, naar det ikke tillige skal udsætte de i det danske Heste, saa at Landet kan have Gavn af dem. Det kan ikke tænkes, at hele Landet og navnlig den Deel, som frembringer de fleste Heste, som Sylland gjør, skulde sende sine Hopper til Frederiksborg, for at faae dem bedækkede. Jeg har imidlertid forsonet mig med nærværende Lovudkast, fordi Bestemmelsen i § 9 jo gaaer ud paa dog at have 20 Hingste, som kunne ubstationeres rundt omkring i Landet, og da disse Hingste ikke ere tilstede ved Stamstutteriet for Dieblisset, har det ogsaa været mig kjært at see, at Ministeriet ikke tænker paa lige paa engang at udbyde hele Landstutteriet, men at beholde det halve Antal Hingste eller 20 til at ubstationeres i Landet, indtil den Tid kommer, da de kunne ubstationeres fra Stamstutteriet. Som Loven nu er foreslaaget omdannet, og navnlig som de Paragraffer, vi nu have under Forhandling, ere foreslaaede bestemte, har jeg kunnet slutte mig til dem og anbefaler dem derfor ogsaa til Vedtagelse.

Rosenørn: Jeg maa tilstaae, at det for mig er forbundet med endeel Vanskeligheder at komme til Enighed med mig selv om, hvorledes jeg i denne Sag skal stemme, da jeg beklager, at jeg er saa lidt inde i Hippologien, at jeg ikke kan have nogen begrundet Mening om Sagen. Men ogsaa jeg lægger særdeles Vægt paa Slutningsbestemmelsen i § 9. Det forekommer mig, at man i Realiteten derved bibeholder, hvad jeg maa lægge særdeles Vægt paa, nemlig Landstutteriet; der vil jo igjennem Ubstationeringen af disse 20 Hingste kunne virke i samme Retning, hvori Landstutteriet skulde virke. Det er ogsaa kun denne Bestemmelse, der gjør, at jeg i det Hele kan give min Stemme til en Lov, hvorved Landstutteriet bliver hævet. Hvad dernæst Spørgs-

maalet om arabisk eller engelsk Fuldblod angaaer, forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om Thinget i denne Sag vilde imødekomme det Duffe, som den ærede Minister har udtalt, men, for at imødekomme det, troer jeg, at man, som Sagen nu foreligger, bliver nødsaget til at stemme for det 41de Afstemningspunkt, saaledes at Fuldblodsstobdet gaaer ud, men paa den anden Side kommer til at stemme imod Forslaget under Nr. 44. Naar man følger denne Fremgangsmaade, forekommer det mig, at man hverken slaer det engelske eller det arabiske Fuldblod fast, men netop lader Sagen staae hen, saaledes at det ved et Endringsforslag til tredje Behandling kan bestemmes, at dette Spørgsmaal ikke her endelig bliver afgjort. Jeg agter derfor selv at stemme paa denne Maade og skal tillade mig at opfordre de ærede Medlemmer, som kunne følges med mig, til at stemme paa samme Maade.

Faurshou: Jeg skal blot i Anledning af den høiagtede Ministers Bemærkning til Fleertallets Indstilling under Nr. 44 erklære, at jeg skal være meget villig til, hvis andre Medlemmer ville forene sig med mig, at stille et Endringsforslag i den af Ministeren antydede Retning. Jeg troer, at den ærede 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) har misforstaaet den ærede Minister; han har vistnok opfattet ham saaledes, som om Ministeren meente, at der skulde frembringes et Stob, hvilket ikke er Tilfældet. Et Fuldblodsstob kan heller ikke jeg ønske. Det vil koste for meget at opdrætte; det tager for lang Tid, inden det kan benyttes, og det tager ikke tilfælde med saa tarvelig Føde som vore egne Hesteracer. Ogsaa jeg skal udtale min Tak til den høiærede Minister for Bestemmelsen i § 9 af Loven om Ubstationeringen, og jeg vil kun ønske, at det meget snart maa lykkes at faae det nødvendige Antal Heste, hvilket jeg vil ansee for meget vigtigt til Forbedring af Landets Hesteavl.

Ordføreren: Jeg kan dog ikke anbefale det Forslag, som min ærede Bent i den anden Ende af Salen (Rosenørn) fremkom med, at man skulde stemme mod Udvalgets Indstilling